

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-1474
Den 20. november 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 91 (MOF alm. del) stillet 28. oktober 2021 efter ønske fra Marlene Ambo-Rasmussen (V).

Spørgsmål nr. 91

” Vil ministeren oplyse, hvordan forholdene ved det sydlige Langeland for sæler og skarve skal være i forhold til f.eks. bestandsstørrelser og dyrenes adfærd, for at det er juridisk muligt at regulere bestandene, og for at ministeren rent faktisk vil regulere bestandene?”

Svar

Sæler

Begge danske sælearter (gråsæl og spættet sæl) er omfattet af habitatdirektivets¹ bilag II, som omfatter dyre- og plantearter, hvis bevaring kræver etablering af særlige beskyttelsesområder. Sæler er en del af udpegningsgrundlaget for en række habitatområder i danske farvande. Sæler er desuden omfattet af direktivets bilag V.

Det fremgår af direktivets artikel 14, at udnyttelse af dyre- og plantearter, der er opført på bilag V, skal være forenelig med opnåelse eller opretholdelsen af gunstig bevaringsstatus for arterne. Gunstig bevaringsstatus spiller derfor en væsentlig rolle i forvaltningen af sæler. Alle danske delbestande af spættet sæl er pt. i gunstig bevaringsstatus, mens status for gråsæl er ugunstig.

Fravigelse fra artikel 14 skal opfylde betingelserne i direktivets artikel 16, hvori det fremgår, at **reguleringstilladelse** forudsætter, at:

- der ikke findes nogen anden brugbar løsning,
- foranstaltningen ikke hindrer opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde, og
- foranstaltningen sker for at beskytte en vægtig samfundsmæssig interesse, herunder for at forhindre alvorlig skade navnlig på afgrøder, besætning, skove, fiskeri, vand og andre former for ejendom.

En regulering af sæler kan tillades, såfremt de ovenstående forhold kan dokumenteres. Habitatdirektivet giver ikke mulighed for en egentlig bestandsreducering gennem regulering, men alene mulighed for at regulere ”problem” vildt.

¹ Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter med senere ændringer.

Habitatdirektivet er implementeret i dansk lovgivning bl.a. via vildtskadebekendtgørelsen², der fastsætter rammerne for regulering af skadevoldende vildt. Forud for den seneste revision af vildtskadebekendtgørelsen i 2020 var kun ganske få gråsæler observeret i dansk farvand, hvorfor de ikke er inkluderet. Det har gennem vildtskadebekendtgørelsens § 26 været muligt at regulere gråsæler på samme vilkår som spættet sæl med undtagelse af Natura2000 områder, hvor gråsæler er på udpegningsgrundlaget.

Skarv

Der findes ikke en definition af, hvad det præcist indbefatter at have en levedygtig bestand af skarv. Da skarven hører naturligt hjemme i Europa, og da Danmark udgør et af de mest velegnede yngleområder for arten i Europa, vil en levedygtig bestand indbefatte, at arten har mulighed for at opretholde kolonier i de landsdele, hvor der naturligt findes egnede ynglepladser. Arten forvaltes i overensstemmelse med fuglebeskyttelsesdirektivet ud fra de konkrete skader, den forårsager lokalt eller inden for et område. Der er derfor ikke udviklet mål for, hvor mange skarver, der som minimum bør være hhv. maksimalt må være i landet og i de enkelte egne af landet, herunder det sydlige Langeland.

Det er muligt i dag at regulere skarv i situationer, hvor skarv kan udgøre en trussel mod sårbare fiskebestande i ferske vande og ved kystområderne, samt hvor de gør skade på fiskeriinteresser. I 2019 blev der i alt reguleret omkring 15.000 individer, hvoraf de 6.000 er skarv reguleret ved beskydning og de restende 9.000 er antallet af æg som blev olieret.

I vildtskadebekendtgørelsens § 15 beskrives de forskellige situationer, hvor der kan gives tilladelse til regulering af skarv.

Lea Wermelin

/

Katrine Nissen

² Bekendtgørelse nr 1006 af 14/06/2020